

2024. október

PadTárs

XXXV. évfolyam 1. szám

PSZT!

**Csak
neked
mondom
el!**

**Dorina
sztorija**

5. oldal

7. oldal

Fotó: Rákosi Gabriella

Vándortábor a Zselicben

...nagyon jól és gyorsan telt el ez a hat nap. Kb. 80 km-t sétáltunk összesen, ami így soknak tűnik, de kibírható. A csapat nagyon jó volt, rengetegszer kártyáztunk, beszélgettünk vagy szimplán élveztük egymás társaságát.

A HÓNAP
IDÉZETE:

Radnóti Miklós
Október

„Minden aransárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.”

Beszélgetés

**Tóbiás Kitti
tanító nénivel**

3. oldal

A „világ közepén”

5. oldal

A legjobb barátom

► Istenes Jázmin

Egyszer, mikor iskolás lettem, megismerkedtem Szabics Hannával, aki a mai napig a legjobb barátnőm. Egyetértésben, barátságban teltek idáig az évek, s remélem, ezután sem fog megváltozni a kapcsolatunk!

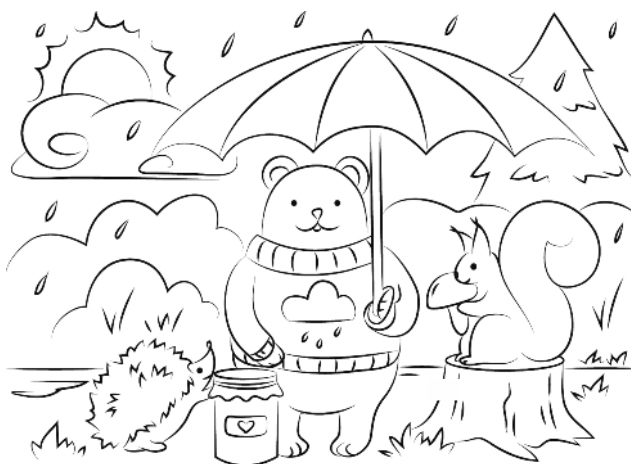
Nagyon sokat szoktunk játszani az iskolában szünetekben, és iskolaidőn kívül is. Gyakran fogócskázunk, bújócskázunk, de mindketten szeretjük a zenét, az állatokat is. Nekem van is egy kiskutyám, Hannának pedig a mamájához kell mennie, ha játszani szeretne vele. Az iskolában szünetekben szívesen beszélgetünk az órákról, programokról. Bármilyen történik velem, bátran elmondhatom neki! Szerencsére teljesen megbízhatok benne, sokat jelent a barátsága. Ha nyomaszt valami, ő segít, próbál jótanácsot adni, de ha valami öröm ér, szívesen osztozik a boldogságomban. Remélem, ezt ő is így érzi, hogy bármikor számíthat rám! Szeretnék még sok-sok együtt töltött évet! Számomra ilyen a legjobb barátság!

Köszönet az előfizetőknek

Idén is sokan fizettek elő a Padtársra, ezért köszönet minden érdeklődő tanárnak, diáknak és az előfizetést népszerűsítő osztályfőnöknek. Íme az előfizetők száma:

	összesen	előfizetők
tanárok	16	12
1. o.	21	2
2. o.	23	13
3. o.	29	20
4. o.	30	25
5. o.	32	23
6. o.	20	4
7. o.	24	17
8. o.	13	7

Színezz ki!

► Lau

TOP5

chips íz

1. hagymás, tejfölös
2. baconos
3. sajtos
4. pizzás
5. sós

Többszörös nyertes?

☛ Somogyi Dorina

Tóbiás Kittivel, a 2. osztályosok tanítónőjével beszélgettem arról, hogy miként érzi magát iskolánkban, mi a kedvenc időtöltése, mit tudhatunk még róla.

-Mikor és hol kezdte a tanítói pályafutását?

-Keszthelyen kezdtem a pályafutásomat 2013-ban, a Csány-Szendrey Általános Iskolában tanítottam. Az első 5 évet az alsó tagozatosok oktatásával töltöttem, ugyanúgy, mint itt, ebben az iskolában. Utána pedig 5-6 évig informatikát tanítottam 3. osztálytól kezdve 6. osztályig, összesen 13 osztályban.

-Mi az, ami az iskolánkban tetszik Önnek?

-Nagyon családias a légkör – az előző iskola nagy létszámú volt –, nekem ez sokkal bensőségesebb. Az, hogy kevesebben vannak a gyerekek, és minden évfolyamban egy osztály van, számomra szimpatikus. A kollégáim is nagy szeretettel fogadtak, illetve a gyerekek és a szülők is kedvesek, amelyik osztályban tanítok. Az nagyon pozitív élmény számomra, amiről már igazgató Úrral is beszélgettem. Ez is szempont volt, hogy miért is jönnék ide. Érdekes, hogy tavaly a sportbálban voltam először itt a párommal, és az egyik fődíjat, a kávégépet mi hoztuk el. Úgyhogy nekem ez volt az első pozitív élményem itt.

-Ön akkor szereti a sportot?

-Igen, gyerekkorom óta szeretem, mert apu focista volt, úgyhogy én, mondhatni a focipályán nőttem fel. Utána pedig az iskolában nagyon sok sportágat kipróbáltam. Versenyszinten röplabdáztam, teniszteztem, iskolai diák-olimpiákon vettünk részt, illetve táncoltam is.

-Láttam Önnél Fradis képet. Ön fradi szurkoló?

-Igen, a párom nagy Fradi drukker, emiatt vagyok én is ilyen nagy szurkoló.

-Mecsekre is szoktak járni?

-Igen, Fradi meccsre is, de a magyar válogatott meccseire is.

-Esetleg van, amit még szeretne elmondani az iskolánkról, vagy amit még saját magáról elmesélne?

-Már sokan kérdezték tőlem, hogy miért váltottam, miért jöttem el abból az iskolából? Én azt vallom, az ember olyan szakmát és munkahelyet válasszon, amit szívvel-lélekkel csinál, boldoggá teszi, és ki tud bontakozni, a legjobbat hozza ki a belőle. Számomra ez az alsós tanítás, amikor egy osztályhoz, egy közösséghez tartozom, és azt csinálom, amit szeretek.

Mindannyiunk nevében kívánjuk, hogy érezze jól magát ebben a közösségben!

Az aradi mártírokra emlékeztünk

-Vonyarcvashegy – Október 4-én reggel az iskolai közösség egy megemlékezéssel kezdte a napot. A 6. osztályosok szívhez szóló műsorukkal, melyben a történelmi események felidézése mellett versek is elhangzottak, idézték fel az aradi vértanúk tragikus sorsát. Bár az Aradon kivégzett tiszteken kívül jóval többen estek áldozatul a megtorlásnak, elsősorban a műsorban is elhangzott nevet tartjuk számon. Az aradi vértanúkra való emlékezés 1867-ig csak titokban történhetett, a kiegyezés után azonban október 6-a országos gyásznapra lett.

A hatodikosok műsorukat délután a községi ünnepélyen is előadták, felkészítő tanáruk Kósa Tamás osztályfőnök volt.

Karácsonyi cserebere

● Somogyi Dorina

Bár még nagyon messze van karácsony, de egy cseppnyi ráhangolódásnak jó döntés lehet leülni a kanapéra, és egy forró csoki közepette megnézni egy karácsonyi filmet. Ám, ha még nem gondolsz előre az ünnepre, ez a film akkor is garantáltan tetszeni fog.

Egy hétköznapi chicagói cukrász és egy jövendőbeli hercegnő rájönnek, hogy olyanok, mint két tojás, ezért karácsonyi helycserés tervet szőnek. Amikor Stacy bekerül egy világhírű cukrászversenyre, még csak nem is sejti, mekkora meglepetés vár rá, amitől aztán fenekestől felfordul az

élete. Mindeközben a herceg éppen az esküvőjét tervezgeti Lady Margarettel, még nem gondol arra, hogy nekik is felfordul az életük.

Vajon mi lesz a jegyesek kapcsolatával, és mi történik Stacyvel a cukrászversenyen? Ha kíváncsi vagy rá, akkor mindenképp nézd meg a

filmet! Ha még ez sem lenne elég, ajánlom a film második és harmadik részének a megnézését is, ahol tovább bonyolódik a történet.

Egy kis retróra vágysz? Pihenj itt!

● Szabó-Horváth Bence

Nincs a községüinktől messze, nyugodt a környezet, a régmúlt és a gyógynövények illata lepi be környéket. Az osztályommal alsóban, volt egy kirándulásunk az Osvald-Bujtor-féle vízialomhoz. A jó emlékeimet szeretném megosztani veletek.

Gyenesdiás felé, a kerékpárúton haladva, Forrás tanösvény felirat jelzi, hogy merre menjetek. Miután áthaladtok az ösvényen, a vízialmot pillantjátok meg. Amikor odaértetek, kis ágyásokban illatoznak a fűszer- és gyógynövények.

Innen nyílik egy Herbárium, ahol gyógynövényes termékeket, teákat, lekvárokat, szörpöket vásárolhattok. Az épületben, a Pékmúzeumban ismerkedhettek meg a kenyérsütés rejtelmeivel.

Az udvar szegletében kis terasz, ahol gyógynövényes

italokat, szörpöket fogyaszthattok.

A malom oldalán láthatjátok a vízikereket, melyet ma is a Szent János-forrás hajt.

Ha tetszett az ajánlás, látogassatok el ide!

ŐSZI
KIFESTŐK

A világ közepe

► Gelencsér Lili

Szeptemberben volt szerencsém eljutni Törökországba, azon belül Isztambulba, négy napra. Nagymamám vitt el engem, és még két unokatestvéremet. Az utunk az Ibusz által szervezett volt, ami egy kis könnyebbséget jelentett.

-17-én reggel 9 órakor indult a repülőgépünk. Ezelőtt soha nem repültem még, úgyhogy izgatottan vártam. Odaérkezésünk után rögtön a szállodába érkeztünk, majd elmentünk sétálni. Megnéztünk egy mecsetet, majd elmentünk egy bazárba vásárolni.

A második napon megnéztük a Kék Mecsetet, majd az Aya Sofiat, és plusz programként az elsüllyedt palotát, ami nekem a kedvenc helyem lett. Egy kis környékbeli sétát követően a csoportból páran összeálltunk, és ismét elmentünk a bazárba. Ott ittunk alma teát, és vásároltunk, jókat beszélgettünk. Este unokatestvéreimmel felfedeztük a környéket.

A harmadik napot egy bőr manu-faktúrában kezdtük, ahol még egy divatbemutatót is sikerült megnéznünk. Onnan egy különleges édes-ségboltba látogattunk, ahol magunk

válogathattuk ki a finomságokat. Sokszor ettem baklavát is, ami egy hagyományos török édesség, és különféle finom török teákat ittam.

Majd elmentünk meglátogatni a Szent Antal-templomot, amit hajókázás követett a Boszporuszon, és áthajóztunk Törökország Ázsiai felére. Ott elmentünk Isztambul legmagasabb pontjára, a Camlica Mecsethez. Utána visszajöttünk az európai oldalra, onnan pedig elmentünk vásárolni az egyiptomi bazárba. Este páran a csoportból beültünk egy gyönyörű étterembe, majd órákon át a városban sétáltunk, ami este kivilágítva ugyanolyan gyönyörű, mint nappal.

A negyedik napon nagymamámékkal lementünk sétálni a Márvány-tenger partjára, majd beültünk egy étterembe. Utána visszamentünk a hotelbe, összerakodtunk, és már mentünk is a

reptérre.

Én nagyon élveztem ezt az utat, hiszen sok új embert ismerhettem meg, sok török ételt is kóstoltam, és nagyon érdekes volt látni, hogy az emberek mennyire tartják a vallásukat. Azt is megtudtam, hogy a helyiek Isztambult a világ közepének hívják. Összességében nagyon jó volt, szívesen visszamennék még.

PSZT!

*Dorina
sztorija*

Csak neked mondom el!

► Somogyi Dorina

Rolleres balesetem történetét mesélem el nektek, amely számotokra is rendkívül tanulságos lehet.

Néhány nappal iskolakezdés után, épp az egyik barátnőmhöz tartottam, amikor egy autóból rám dudáltak és integettek. A hirtelen hangra megijedtem, és abban a pillanatban elrántottam a kormányt, ezért elestem. Akkorra ütés ért, hogy a sokktól először semmi fájdalmat nem éreztem, majd az egész bal oldalam zsibbadni kezdett. Tovább mentem, és a barátnőméknél láttam, hogy milyen csúnyán megsérült a karom, az oldalam és a combom is. Lefertőtlenítették nekem, majd anyukám eljött értem. Itthon pedig egyre jobban éreztem, hogy fáj a hasam, és a bordám is. Nagyon megijedtünk, így anya úgy döntött,

bevisz a sürgősségire, ahol röntgen-, ultrahang-felvételt, és labort csináltak. Az eredményeim szerencsére jók lettek, viszont két éjszakára bent tartottak megfigyelésen. Az orvosok szerint szerencsémre erős a csontozatom, így nem lett nagyobb bajom. Tanultam belőle.

Ha te is rollerezel vagy akár biciklizel, mindenképp viselj valamilyen védőfelszerelést, hogy ha elesel, ne legyen nagyobb sérülésed! És arra is felhívnam a figyelmet, hogy bukósisakot viselni nem szűgyen.

Tartsatok velem!

► Szente Barnabás

A családommal 2024.04.03-án Szentgotthárdon nyaraltunk, és onnan indultunk el az osztrák határtól 50 percre található Herbersteinbe, Ausztria egyik kedvenc turistavárosába. Ott egy állatpark található, ahol az állatok nem ketrecekben, hanem hatalmas kifutókban élnek. Rengeteg ritka faj van itt pl.: a mandrill majom.

Az intézménynek külön állatsimogatója van, amiben nyulat, kecskét, bárányt és disznót lehet simogatni. Kimondottan csak az állatparkból lehet átjutni a Herberstein kastélyba, ami sziklára épült, és nagyjából minden része fehér színű. Az elől található udvar neve Florentin udvar, amit fehér kő borít, és közepén szökőkút magaslik. A római számokkal írt óratorony alatt van a cápaátjáró, amit azért neveztek el így, mert a tetején Gróf Johann Josef Földközi-tengerből hozott cápa lóg

kipreparálva, ami a kapu felé néz, és a szájába egy madárcsalád költözött. Ez a hely köti össze a Florentin udvar a belső udvarral. A belső udvari termek a régi foglalkozásokat mutatják be élethű kitömött bábuk segítségével. Igaz, hogy ez a kastély már 400 éves, és a hozzá tartozó barokk György-kápolnát is 1660-ban építették, viszont gyönyörűsége megmaradt. A parkban interaktív, állatokat bemutató épület is található, ahol a bogarakat és rovarokat ember méretűre nagyították. Van egy nagy

játszóház is a gyermekeknek.

Ez a sok élmény megfizethető, aki éhes vagy szomjas, annak van étterem és egy kávézó. Számomra nagyon nagy élmény volt ide eljönni, és remélem, hogy másoknak is felkeltettem az érdeklődését!

Országos bajnok: Szekeres Petra

► Horváth Hanna

Hallottatok már Simonpusztáról? Bevallom nektek, én sem, egészen addig, amíg Szekeres Petra el nem mesélte, hogy ott volt versenyen. Szeptember 21-én, ezen a Pest melletti településen rendezte meg a Magyar Lovas-Szabadidősport Szövetség közel 900 starttal a versenyhétvégét. Petra, negyedik osztályos tanuló, a Gyenesdiási Lovassport Egyesület versenyzőjeként vett részt a simonpusztai szabadidős lovasversenyen.

Két versenyszámban is indult: a díjlovas és az ügyességi megmérettetésen. Kiemelkedő teljesítménnyel a Díjlovas D1, 10 év alattiak kategóriában országos bajnok lett, haladó ügyességi kategóriában pedig országos 4. helyezett.

-2-3 éve lovagolok – meséli Petra-, és nagyon élvezem a felkészülést és a versenyzést is. Nagyon sokat jelent számomra, hogy sok néző szokott eljönni az versenyekre. Köszönöm ezt az eredményt felkészítőmnek, Vitéz Enikőnek, és a lovaimnak: Csesznának és Sifának. Ajánlom ezt a sportot azoknak, akik szeretik az állatokat. Ha érdekel ez a sport, próbáljátok ki ti is!

Vándortábor a Zselicben

► Kocsis Laura - Sági Luca

2024. június 26. egy átlagos szerda volt a legtöbb ember számára. Reggel 7 órakor még a diákok jó része otthon aludt, kiélvezve a nyári szünet első napjait. Mi pedig már a vonatra várakoztunk, hogy elinduljunk az idei vándortábor első helyszínére, Ropolyusztára. Amikor megérkeztünk, még nem is sejtettük, hogy milyen kalandos egy hét vár ránk.

A vonatút hamar eltelt, viszont itt még közel sem ért véget az utazásunk. Lehetőségünk volt megnézni Kaposváron a zselici erdőről szóló kiselőadást, ahol megkaptuk a pólonkat tartalmazó zsákunkat és a kulacsunkat is, amik a vándortáboros logóval voltak ellátva. Innen busszal mentünk tovább, aztán meg is kezdhettük az első túránkat, ami szerencsére még nem volt olyan megterhelő. A táborhely nagyon szép volt, és annak ellenére is el tudtuk magunkat foglalni, hogy nem volt térerő. Például nagy sikert aratott a tollas- vagy röplabda, de helye maradt a közös bújócskának is. Ellátogattunk a Zselici Csillagpark látogatóközpontjába, ahol megtekintettünk egy előadást a csillagokról, valamint távcsőből nézhettük a Napot. Nem is gondoljátok, hogy egy vonal a kiskutya csillagképet alkotja! Minden táborhelyen két napot töltöttünk. Ahogyan az első két nap letelt, át is sétálhattunk a második szállásra, Sasrétre, de útközben megálltunk egy állatsimogatóban (Bószénfai Szarvasfarm), ahol testközelből nézhettünk szarvasokat. A legidősebb szarvas, Jócó sajnos nem jött oda hozzánk, de hatalmas élmény volt látni messzebről is. A végén lecsúszhattunk egy hintacsúszdán (aminek nem

Fotó: Stubán Árpád

tudjuk mi pontosan a neve), ahol szinte mindenkinek rozsdás lett a ruhája az előzőleg esett eső miatt. A következő táborhelyen, az előzővel ellentétben sátrakban aludtunk. Ahogy odaértünk, Árpi bácsi személyesen gratulált mindenkinek, hogy egy kis erőt adjon nekünk, ugyanis ez még csak a harmadik nap volt, és még sok túra várt ránk :-). A hangulatos táborhelyen volt egy kisebb foci- és röpipálya is, hatalmas meccseket játszottunk. A szunyogok is velünk táboroztak (többen voltak, mint mi), és ezt

úgy próbáltuk orvosolni, hogy egy egész szunyogriasztós doboz tartalmát ráfűjtük a sátor oldalaira és az ajtajára. (Végül semmit nem ért!) Minket fejenként kb. 21 csípett meg az este folyamán (csak azért írtunk ennyit, mert ez meseszám). De ez egyáltalán nem vette el a kedvünket, hiszen ezeket a kis rossz dolgokat ezer más jó pótolta! Voltunk kisvasutazni, és egy csomó interaktív játékot próbálhattunk ki.

Másnap el kellett búcsúznunk ettől a helytől, és azonnal belevágtunk a következő hosszabb túránkba, ami a harmadik táborhelyre vezetett, Simonfára. Ez a szállás már egy falu szélén volt, szóval itt valamennyire találkoztunk helyi emberekkel. Ez a terület nagyon nagy volt, így sok bújóhely volt a bújócskázáshoz. Mint említettük, rendeztünk egy hatalmas bújócskát, amiben kb. mindenki részt vett. Rengeteg embert csípett meg a csalán, plusz a legtöbb kullancsot itt kellett kiszedni a résztvevőkből. Voltak, akik konkrétan belemásztak a bokor kellős közepébe, és úgy kellett kihúzni őket! Másnap elmentünk egy körtúrára, ami eléggé fárasztó volt, de nagyon szép helyeken jártunk.

Összességében nagyon jól és gyorsan telt el ez a hat nap. Kb. 80km-t sétáltunk összesen, ami így soknak tűnik, de kibírható. A csapat nagyon jó volt, rengeteget beszélgettünk vagy szimplán élveztük egymás társaságát. Szinte minden nap fagyiztunk, ami abban a hőségben nagyon jól esett mindenkinek.

Köszönjük Gabi néninek és Árpi bácsinak, hogy elvittek minket, valamint azoknak, akik megszervezték a táborhelyeket. Felejthetetlen egy hét volt, az biztos! Remélem, kedvet kaptatok eljönni jövőre a vándortáborba, mert bátran mondhatjuk, hogy nagyon megéri!!!

Fotó: Rákosi Gabriella

Projekt nap alsó, felső

► Gelencsér Lili – Horváth Noel

Iskolánkban a tavalyi után idén is több alkalommal egy-egy projekt napot tartunk, az élményszerű tanulás elősegítése érdekében. Szeptember hónapban 30-án ketté vált az alsó- és a felső tagozat. Az alsósok a népmese napjára emlékeztek, a felsősök pedig „Érik a szőlő” címmel tájékozódtak az aktuális őszi szüreti munkákról.

A felső tagozatosok két csoportban (6-7. osztály, és 5-8. o.) indultak útnak. Az 5-8. az iskolától buszozott Balatonyörökre, és onnan sétáltak el a Fáró pincészetbe, ahol megtekintettük a pincét. A hűvös helyiségben már nemesacél tartályban állt a must, jó úton affelé, hogy hamarosan forrásnak induljon. Onnan sétáltunk az egyik szőlőbirtokukra, ahol összetalálkoztunk a 6-7.-kel, akik az iskolától túráztak el odáig. Ott pihentünk egy kicsit, majd a birtokon tájékoztatást kaptunk a borkészítésről, az ahhoz használt eszközökről, a telepített szőlők fajtájáról. Ezt követően az 5-8. elindult az iskolához az erdőn át, a 6-7. pedig a Fáró pincészetbe ment. Ők a visszautat is gyalog tették meg, a szép időben mintegy 12 km-t sétálva. Nagyjából egyszerre értünk vissza a sulihoz. A délutáni elfoglaltságok már órarend szerint mentek.

Én rendkívül érdekesnek és hasznosnak találtam a túrát, hiszen új információkkal gyarapodtunk, és szerintem csapatépítésnek sem volt rossz, ahogy egymást húztuk fel a dombokon. Sőt még többet is tudtam beszélgetni a diaktársaimmal, akikkel amúgy ritkán váltunk szót.

Az alsósok programjáról Kriszti néni, az egyik szervező így nyilatkozott:

-A délelőtt nagy részét vetélkedőkkel, filmnézéssel, kézműves foglalkozással töltöttük. De voltak olyanok, akik jelmezbe öltözve járták végig az osztályokat, amikkel mesei szereplőket mutattak be. Jól sikerült a délelőtt, a résztvevők sok újdonságot tudhattak meg a mesék világáról.

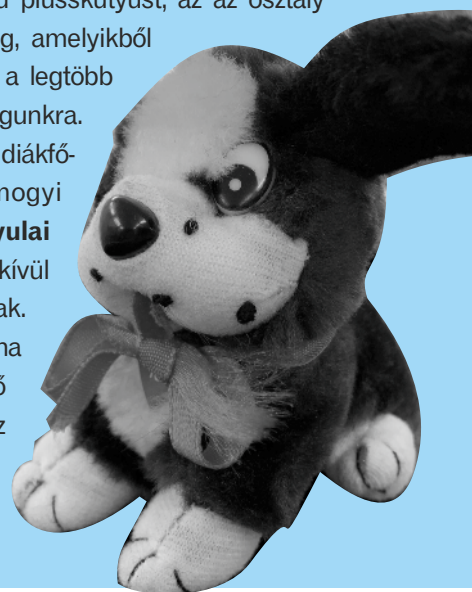
Horváth Feri bácsi mesél a szőlőben végzett munkáról

Vándordíj

Diákújságunk szerkesztőinek döntése alapján, egy vándordíjat alapítottunk, melyet nemrég adtunk át a 4. osztályosok számára.

A díjat, egy gyönyörű plüsskutyust, az az osztály őrizheti meg egy évig, amelyikből százalékos arányban a legtöbb előfizető volt az újságunkra. A kis plüssállatot a diákfőszerkesztőnk, Somogyi Dorina adta át **Gyulai Emmának**, de rajta kívül még sokan jelen voltak. A díj vándorol, de ha két egymást követő évben ugyanaz az osztály nyeri, akkor végleg az övék maradhat.

irodalom: ének
német: szám. techn.:
történelem: nyelvtan:
matematika: biológia:
kémia: földrajz:
technika: fizika:
angol: körny. ism.:

Feleletmentesítő jegy a 2024-2025-ös tanév első félévére.

Félévente tantárgyanként, csak egy jegyet használhat fel szóbeli felelet esetén mindenki.

Az óra megkezdése előtt tisztelettel tudóan add át tanárodnak!

A jegy tulajdonosa:

